

ประกาศจังหวัดร้อยเอ็ด
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๔ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งระดับควบ และมีผู้ครองตำแหน่งนั้นอยู่ โดยให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ประเมินบุคคลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อ.ก.พ. กรม กำหนด นั้น

จังหวัดร้อยเอ็ดได้คัดเลือกข้าราชการผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น (ตำแหน่งระดับควบ) จำนวน ๑ ราย ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งที่ได้รับการคัดเลือก	ส่วนราชการ
๑.	นายกิตติศักดิ์ พนมพงศ์	นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ (ด้านเวชกรรม)	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลเสลภูมิ กลุ่มงานการแพทย์

รายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้ผู้ผ่านการประเมินบุคคล เพื่อเลื่อนระดับสูงขึ้น จัดส่งผลงานประเมินตามจำนวนและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประเมินผลงานกำหนด ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคล หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ผ่านการประเมินบุคคลยังไม่ส่งผลงานจะต้องขอรับการประเมินบุคคลใหม่ อนึ่ง หากมีผู้ใดจะทักท้วงให้ทักท้วงได้ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๕

(นายเชวงศักดิ์ พลเยี่ยม)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด

บัญชีรายละเอียดแนบท้ายประกาศจังหวัดร้อยเอ็ด
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด

ลำดับ ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	ส่วนราชการ/ ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่ง เลขที่	ส่วนราชการ/ตำแหน่ง ที่ได้รับการคัดเลือก	ตำแหน่ง เลขที่	หมายเหตุ
๑	นายกิตติศักดิ์ พนมพงศ์	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลเสลภูมิ กลุ่มงานการแพทย์ นายแพทย์ชำนาญการ (ด้านเวชกรรม)	๑๕๕๓๗๕	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลเสลภูมิ กลุ่มงานการแพทย์ นายแพทย์ ชำนาญการพิเศษ (ด้านเวชกรรม)	๑๕๕๓๗๕	เลื่อนระดับ
<p>ชื่อผลงานส่งประเมิน “ปัจจัยทำนายขนาดยารวาร์ฟารินและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับไอเอ็นอาร์ ของผู้ป่วยที่ได้รับยารวาร์ฟาริน โรงพยาบาลหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด</p> <p>Factors predicting of warfarin dosage and Factors Related to International Normalized Ratio (INR) of patients , Nong Phok Hospital, Roi Et Province.”</p> <p>ชื่อแนวคิดในการพัฒนางาน “การพัฒนาระบบการดูแลรักษาผู้ป่วยภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน (Acute Coronary Syndrome : ACS) โรงพยาบาลหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด”</p> <p>รายละเอียดเค้าโครงผลงาน “แนบท้ายประกาศ”</p>						๘๐%
 (นายนรากร สุทธิประภา) ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ						

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง ปัจจัยทำนายขนาดยารวาร์ฟารินและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับไอเอ็นอาร์ของผู้ป่วยที่ได้รับยารวาร์ฟาริน โรงพยาบาลหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

Factors predicting of warfarin dosage and Factors Related to International Normalized Ratio (INR) of patients , Nong Phok hospital, Roi Et Province.

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ - ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

วาร์ฟาริน (warfarin) เป็นยาต้านการแข็งตัวของเลือดชนิดรับประทานที่มีประโยชน์ทางคลินิก มีการใช้อย่างแพร่หลายในการรักษาและป้องกันการเกิดลิ่มเลือดอุดตัน (thromboembolic disorders) ทั้งในหลอดเลือดดำ หลอดเลือดแดงและการเกิดภาวะแทรกซ้อนของการเกิดลิ่มเลือดจากโรคหัวใจห้องบนเต้นผิดจังหวะ (atrial fibrillation) หรือโรคความผิดปกติของลิ้นหัวใจ (cardiac valve replacement) นอกจากนี้ยังช่วยลดความเสี่ยงของการเป็นซ้ำของโรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด (myocardial infarction, stroke) ผู้ป่วยส่วนใหญ่จำเป็นต้องรับประทานยานี้ติดต่อกันเป็นเวลานานและมีผู้ป่วยจำนวนมากที่ต้องรับประทานอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต แต่พบว่าวาร์ฟารินเป็นยาที่มีปัญหาการใช้มาก เนื่องจากอาการข้างเคียงหลักของยา คือ ภาวะเลือดออก ซึ่งเกิดได้ตั้งแต่ภาวะเลือดออกเล็กน้อยจนไปถึงภาวะเลือดออกที่ต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลหรือกระทั่งเสียชีวิต วาร์ฟารินเป็นยาที่มีเภสัชจลนศาสตร์และเภสัชพลศาสตร์ที่ซับซ้อน เป็นยาที่มีช่วงในการรักษาที่แคบ สามารถจับกับโปรตีนในเลือดได้สูงถึง ๙๗-๙๙% และสามารถผ่านรกมีผลให้เกิดความผิดปกติต่อทารกในครรภ์ (teratogenic effect) ได้ การเมแทบอลิซึมของยารวาร์ฟารินผ่านตับโดยอาศัยเอนไซม์ CYP๔๕๐ ซึ่งทำให้เกิดปฏิกิริยาระหว่างยากับยาอื่นได้ง่าย อาจทำให้ระดับยารวาร์ฟารินเพิ่มมากขึ้นจนก่อให้เกิดภาวะเลือดออก หรือทำให้ระดับยาลดลงจนไม่สามารถควบคุมภาวะโรคของผู้ป่วยจนเกิดอาการแทรกซ้อนได้

การติดตามผลการรักษาและความปลอดภัยของยารวาร์ฟารินจะติดตามประเมินจากค่า international normalized ratio (INR) โดยคำแนะนำของ ACCP (American Collage of Chest Physicians) แนะนำค่า INR ที่เหมาะสมสำหรับผู้ป่วยตามข้อบ่งใช้ เช่น โรคหัวใจห้องบนเต้นผิดจังหวะและโรคความผิดปกติของลิ้นหัวใจ (valvular heart diseases) มีระดับ INR เป้าหมายคือ ๒.๐-๓.๐ โรคความผิดปกติของลิ้นหัวใจที่มีการเปลี่ยนลิ้นหัวใจ (mechanical prosthetic valve) มีระดับ INR เป้าหมาย คือ ๒.๕-๓.๕ เป็นต้น โดยขนาดยารวาร์ฟารินสำหรับผู้ใหญ่คือ เริ่มต้น ๒-๕ มิลลิกรัมต่อวัน และขนาดรักษา คือ ๒-๑๐ มิลลิกรัมต่อวัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องของผู้ป่วย เช่น ภาวะการทำงานของตับ อายุ ภาวะโภชนาการ ฯลฯ จากผลการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่า เพศ อายุ น้ำหนัก ความสูง การใช้ยาร่วมที่สามารถเหนี่ยวนำเอนไซม์ CYP๔๕๐ (enzyme inducers) และลักษณะทางพันธุกรรม (genetic polymorphism) ของ CYP๒C๙ และ vitamin K ๒,๓ epoxide reductase complex subunit ๑ (VKORC๑) มีผลต่อขนาดยารวาร์ฟารินที่ต้องการในแต่ละวัน จึงอาจกล่าวได้ว่าเชื้อชาติมีผลต่อขนาดยารวาร์ฟาริน ซึ่งผลการศึกษานขนาดยารวาร์ฟารินที่เหมาะสมสำหรับชาวเอเชียในแต่ละการศึกษามีความแตกต่างกันไประหว่าง ๒.๗ มิลลิกรัมต่อวัน ถึง ๕.๕ มิลลิกรัมต่อวัน นอกจากนี้ยังมีรายงานว่า ผู้ป่วยร้อยละ ๑.๔ กลับเข้ามานอนโรงพยาบาลซ้ำเนื่องจากภาวะแทรกซ้อนเลือดออกในช่วง ๓ เดือนแรกของการใช้ยารวาร์ฟารินและพบว่าความเสี่ยงของการเกิดเลือดออกในช่วง ๓๐ วันแรกสูงถึง ๒.๗-๑๐ เท่า ดังนั้นการหาขนาดยารวาร์ฟารินที่เหมาะสมที่ทำให้ระดับ INR อยู่ในเป้าหมาย รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับ INR จะช่วยเป็นข้อมูลให้แพทย์พิจารณาปรับขนาดยารวาร์ฟารินแก่ผู้ป่วยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ในต่างประเทศได้มีการศึกษาเพื่อคำนวณหาสมการของขนาดยารวาร์ฟารินโดยใช้ปัจจัยด้านอายุ genotype และความสูง แต่เมื่อนำมาศึกษาถึงประสิทธิภาพเมื่อนำมาใช้กับคนไทยพบว่าประสิทธิภาพที่ค่อนข้างต่ำ

สำหรับในประเทศไทยได้มีการศึกษาเพื่อหาสมการที่สามารถประยุกต์ใช้กับผู้ป่วยของโรงพยาบาลลำปาง เนื่องจากโดยบริบทยังไม่มี การตรวจลักษณะทางพันธุกรรมของ CYP2C๙ และ VKORC๑ ได้ พบว่าสมการทำนาย ขนาดยา วาร์ฟาริน เพื่อให้ได้ระดับ INR ในเป้าหมายการรักษา สัมพันธ์กับอายุและน้ำหนัก แต่อย่างไรก็ตามถ้าเป็น ผู้ป่วยในพื้นที่อื่นอาจมีความแตกต่างด้านพฤติกรรม การรับประทานอาหาร โดยเฉพาะอาหารที่มีวิตามินเคสูง นอกจากนี้การศึกษานี้ยังไม่ได้ศึกษาในปัจจัยด้านส่วนสูง ซึ่งมีการศึกษาก่อนหน้านี้ที่แสดงให้เห็นว่าความสูงมีผลต่อ ขนาดยา วาร์ฟารินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการประเมินคุณภาพการควบคุมระดับ INR ของผู้ป่วยโรงพยาบาล หนองพอกปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งมีผู้ป่วยในคลินิก วาร์ฟารินจำนวน ๔๐ ราย พบว่าผู้ป่วยที่มีระดับ INR ควบคุมได้ตาม เป้าหมายร้อยละ ๔๐ และมีผู้ป่วยที่เกิดภาวะลิ่มเลือดอุดตัน ๑ ราย เกิดภาวะเลือดออกชนิดไม่รุนแรงจำนวน ๑๑ ครั้ง ดังนั้นเพื่อให้ควบคุมระดับ INR ของผู้ป่วยให้เป็นไปตามเป้าหมายที่เพิ่มขึ้นและไม่เกิดภาวะแทรกซ้อนจากการ ใช้ยา วาร์ฟาริน การศึกษาครั้งนี้จึงได้ศึกษาเพื่อหาสมการทางคณิตศาสตร์อย่างง่ายสำหรับคำนวณขนาดยา วาร์ ฟาริน ตลอดจนศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับ INR เพื่อให้ได้แบบแผนการใช้ยา วาร์ฟารินที่เหมาะสมนำมา ประยุกต์ใช้สำหรับดูแลผู้ป่วยต่อไป

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษาขนาดยา วาร์ฟารินที่เหมาะสมสำหรับผู้ป่วยที่มารับยาที่ รพ.หนองพอก
๒. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ใช้ในการทำนายขนาดยา วาร์ฟาริน
๓. เพื่อศึกษาระดับ INR ของผู้ป่วยที่ได้รับยา วาร์ฟาริน
๔. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับ INR ของผู้ป่วยที่ได้รับยา วาร์ฟาริน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงวิเคราะห์แบบตัดขวาง (Cross sectional analytical research)

ประชากร ได้แก่ ผู้ป่วยนอกที่มาใช้บริการ ณ วาร์ฟารินคลินิก โรงพยาบาลหนองพอก ในช่วงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึง วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ได้รับยา วาร์ฟารินต่อเนื่องอย่างน้อย ๓ เดือน และมีการติดตาม ค่า INR อย่างน้อย ๑ ครั้ง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้คำนวณจากตารางสำเร็จรูป ของเพชฌน้อย สิ่งช่างชัย เนื่องจาก ประชากรมีจำนวนน้อย จึงได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาทุกคน จำนวน ๕๘ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ใช้แบบเก็บข้อมูลซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนดังนี้

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย ได้แก่ เลขประจำตัวผู้ป่วย (HN) อายุ เพศ สถานะภาพ การศึกษาน้ำหนัก ส่วนสูง ซ่อมงใช้ยา โรคร่วมอื่นๆ

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลพฤติกรรมส่วนบุคคลและพฤติกรรมทางสังคม ได้แก่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การใช้สมุนไพร ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ซึ่งเกิดปฏิกิริยากับยา วาร์ฟารินและความร่วมมือในการรับประทานยา

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลค่า INR ทุกค่าในช่วงเวลาที่ศึกษาและข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ยา วาร์ฟาริน ได้แก่ ขนาดยา ความแรงของยา วันที่ได้รับยา มีลิ่มเลือดอุดตัน และพิจารณาผู้ป่วยที่ผู้ป่วยได้รับร่วมกันและคาดว่าจะเกิดปฏิกิริยาระหว่างยา

การพิทักษ์สิทธิและจริยธรรมการวิจัย

โครงการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการทำนายขนาดยา วาร์ฟารินและระดับไอเอ็นอาร์ของผู้ป่วยที่ได้รับยา วาร์ฟาริน โรงพยาบาลหนองพอก ได้รับการอนุญาตจากคณะกรรมการวิจัยในมนุษย์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

รวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ Hos XP และสมุดประจำตัวผู้ป่วยที่ได้รับยา warfarin โดยเก็บ ข้อมูลในช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึง วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยแบ่งการวิเคราะห์ดังนี้

๑. สถิติพรรณนา (Descriptive statistic) ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๒. สถิติวิเคราะห์ (Analytical statistic) สร้างสมการทางคณิตศาสตร์อย่างง่าย เพื่อคำนวณขนาดยวาร์ฟาริน โดยใช้สถิติ linear regression และหาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับ INR โดยใช้สถิติ chi-square

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

การศึกษาปัจจัยที่ใช้ทำนายขนาดยวาร์ฟารินและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับ INR ของผู้ป่วยที่ได้รับยวาร์ฟารินที่มารับการรักษา ณ แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการทางสถิติ แบ่งออกเป็น ๕ ส่วนได้แก่ ข้อมูลทั่วไป ขนาดยวาร์ฟารินต่อวันที่เหมาะสมสำหรับผู้ป่วย ปัจจัยที่ใช้ทำนายขนาดยวาร์ฟาริน ระดับ INR ของผู้ป่วยที่ได้รับยวาร์ฟาริน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับ INR ของผู้ป่วยที่ได้รับยวาร์ฟาริน จากการติดตามข้อมูลผู้ป่วยที่ได้รับยวาร์ฟารินอย่างต่อเนื่องจำนวน ๕๘ ราย พบว่าเป็นเพศชายและหญิงในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ ๕๐) มีอายุเฉลี่ย ๕๙.๒๖ ± ๑๒.๙๙ ปี ผู้ป่วยเกือบทั้งหมดมีสถานภาพสมรสคู่ (ร้อยละ ๙๑.๔) ผู้ป่วยร้อยละ ๖๗.๒ มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ผู้ป่วยส่วนใหญ่ใช้ยวาร์ฟารินเพื่อรักษาโรคลิ้นหัวใจผิดปกติ (Valvular heart disease) ร้อยละ ๓๖.๒ รองลงมาคือหัวใจห้องบนเต้นผิดจังหวะ (Atrial fibrillation) ร้อยละ ๒๙.๓ ผู้ป่วยที่ใส่ลิ้นหัวใจเทียม (ร้อยละ ๑๗.๒) และผู้ป่วยที่มีภาวะลิ้นเลือดอุดตัน (ร้อยละ ๑๒.๑) ผู้ป่วยมีภาวะโรคอื่นร่วมด้วยอยู่ร้อยละ ๕๑.๗ ผู้ป่วยร้อยละ ๗๙.๓ ใช้ยวาร์ฟารินโดยมี INR เป้าหมายที่ ๒.๐ - ๓.๐ ขนาดยวาร์ฟารินต่อวันที่เหมาะสมสำหรับผู้ป่วย พบว่ามีการให้ยาในขนาดตั้งแต่ ๑.๑๔ มิลลิกรัมต่อวัน จนถึง ๗.๕๐ มิลลิกรัมต่อวัน เฉลี่ยเท่ากับ ๓.๑๗ ± ๑.๓๒ มิลลิกรัมต่อวัน ซึ่งขนาดยวาร์ฟารินเฉลี่ยที่ทำให้ได้ระดับ INR อยู่ในเป้าหมายการรักษาสำหรับผู้ป่วยกลุ่มที่ ๑ (เป้าหมาย INR ๒.๐ - ๓.๐) จากการติดตาม ๑๔๕ ครั้ง คือ ๒.๙๙ ± ๑.๒๑ มิลลิกรัมต่อวัน และสำหรับผู้ป่วยกลุ่มที่ ๒ (เป้าหมาย INR ๒.๕-๓.๕) จากการติดตาม ๓๙ ครั้ง คือ ๓.๘๖ ± ๑.๕๑ มิลลิกรัมต่อวัน ปัจจัยที่ใช้ทำนายขนาดยวาร์ฟารินพบว่าอายุ น้ำหนักและส่วนสูงของผู้ป่วย เป็นปัจจัยที่สามารถใช้ทำนายขนาดยวาร์ฟารินได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ INR ของผู้ป่วยที่ได้รับยวาร์ฟาริน พบว่าผู้ป่วยมีระดับ INR อยู่ในเป้าหมาย ๑๘๔ ครั้ง (ร้อยละ ๕๖.๑) และไม่อยู่ในช่วงเป้าหมาย ๑๔๔ ครั้ง (ร้อยละ ๔๓.๙) เมื่อจำแนกตามระดับ INR เป้าหมาย พบว่าผู้ป่วยกลุ่มที่มี INR เป้าหมาย ๒.๐ - ๓.๐ จากการติดตาม ๒๕๒ ครั้ง มี INR อยู่ในช่วงเป้าหมาย ๑๔๕ ครั้ง (ร้อยละ ๕๗.๕) ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับผู้ป่วยกลุ่มที่มี INR เป้าหมาย ๒.๕ - ๓.๕ ที่มีการติดตามทั้งหมด ๗๖ ครั้ง พบว่า INR อยู่ในช่วงเป้าหมาย ๓๙ ครั้ง (ร้อยละ ๕๑.๓) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับ INR ได้แก่ ความร่วมมือในการใช้ยามีความสัมพันธ์กับระดับ INR อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ป่วยที่มีความร่วมมือในการใช้ยาจะมีระดับ INR อยู่ในช่วงเป้าหมาย ร้อยละ ๕๙.๕ ในขณะที่ผู้ป่วยที่ไม่มีความร่วมมือในการใช้ยาจะมีระดับ INR อยู่ในช่วงเป้าหมายเพียงร้อยละ ๑๘.๕

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

ผลจากการศึกษานี้สามารถนำมาปรับกับการให้บริการคลินิกยวาร์ฟารินของโรงพยาบาลหนองพอก เพื่อให้ผลการรักษาที่ดีและมีประสิทธิผลของผู้ป่วยแต่ละราย โดยอาศัยความร่วมมือของบุคลากร ผู้ป่วยตลอดจนญาติผู้ให้การดูแลเป็นอย่างดีและต่อเนื่อง ไม่เช่นนั้นอาจส่งผลต่อระดับยวาร์ฟารินและคำนวณขนาดยาเบื้องต้นสำหรับผู้ป่วยตามปัจจัยที่เกี่ยวข้องได้

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

เนื่องด้วยการศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลในระยะแรกของการดำเนินการจัดตั้งคลินิกเพื่อดูแลผู้ป่วยที่ได้รับยวาร์ฟารินของโรงพยาบาลหนองพอกโดยทีมสหวิชาชีพเพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาปัจจัยในการประกอบการสั่งจ่ายยาให้กับผู้ป่วยเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการเริ่มยา ซึ่งในการเริ่มจัดตั้งคลินิกในการดูแลผู้ป่วย ต้องใช้การขับเคลื่อนทิศทางและนโยบายจากผู้บริหาร รวมถึงความร่วมมือจากทีมสหวิชาชีพในการ

ดำเนินงาน และในช่วงแรกนั้นต้องมีการวางระบบในหลายด้าน เช่น การตรวจวัดระดับ INR แนวทางการปรับระดับ ยา การนัดติดตามผู้ป่วย การประชุมทำความเข้าใจกับบุคลากร เป็นต้น ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาและความร่วมมือของ บุคลากรเป็นระยะเวลาหนึ่ง จึงจะสามารถติดตามผลลัพธ์จากผู้ป่วยได้ อย่างไรก็ตามผลการศึกษานี้สามารถ นำมาเป็นแนวทางเบื้องต้นในการใช้พิจารณาปัจจัยต่างๆที่อาจส่งผลกระทบต่อระดับยารivaroxaban และคำนวณขนาดยา เบื้องต้นสำหรับผู้ป่วยตามปัจจัยที่เกี่ยวข้องได้

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ การให้ความร่วมมือในการรักษาทั้งตัวผู้ป่วยและญาติให้ เกิดการยอมรับการรักษาอย่างต่อเนื่องตลอดโครงการ เพื่อประเมินค่า INR ได้ตามแนวทางและเป้าหมายที่ผู้วิจัยได้ ออกแบบไว้ และยังพบปัญหาด้านการประสานงานกับสาขาวิชาอื่นๆ เพื่อกำหนดเวลาให้ตรงกันในการออก ดำเนินงานวิจัย

๙. ข้อเสนอแนะ

๑. สำหรับผู้ป่วยที่เริ่มใช้ยารivaroxaban สามารถนำสมการทำนายขนาดยารivaroxaban ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการ คำนวณหาขนาดยา โดยในการคำนวณขนาดยาให้กับผู้ป่วยแพทย์ควรคำนึงถึงปัจจัยด้านอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง และ ความร่วมมือในการใช้ยาของผู้ป่วย รวมถึงเภสัชกรและพยาบาลที่ให้การดูแลผู้ป่วยควรให้การบริบาลผู้ป่วยกลุ่ม เสี่ยงดังกล่าวอย่างใกล้ชิด ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์ในการทำผู้ป่วยมีระดับ INR เข้าสู่ช่วงเป้าหมายได้มากขึ้นและมี ความปลอดภัยในการใช้ยารivaroxaban ซึ่งนับเป็นยาที่มีช่วงการรักษาแคบ

๒. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าความร่วมมือในการใช้ยาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับ INR ดังนั้น เพื่อให้ผู้ป่วยมีระดับ INR อยู่ในเป้าหมาย ทีมสหวิชาชีพควรมีการร่วมกันติดตามประเมินความร่วมมือในการใช้ยา ของผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอ โดยอาจจะมีการจัดตั้งคลินิกยารivaroxaban เพื่อให้การติดตามผู้ป่วยมีความต่อเนื่อง มีการให้ คำปรึกษากับผู้ป่วยทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มแก่ผู้ป่วยที่ได้รับยารivaroxaban รวมถึงจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ในกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับยารivaroxaban เพื่อกระตุ้นให้ผู้ป่วยมีความร่วมมือในการใช้ยา

๓. ในการศึกษาครั้งนี้การเก็บข้อมูลในส่วนปฏิกิริยาระหว่างยา สมุนไพร ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารไม่ได้ จำแนกประเภทของปฏิกิริยาว่าเป็นการเพิ่มหรือลดฤทธิ์ของยารivaroxaban รวมถึงไม่ได้ระบุระดับนัยสำคัญ (significant) ระดับความรุนแรง (severity) ของผลลัพธ์ที่เกิดจากปฏิกิริยานั้นๆ และไม่ได้ระบุจำนวนของยารวมที่ เกิดปฏิกิริยากับยารivaroxaban พิจารณาแต่เพียงว่ามียา สมุนไพร หรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่เกิดปฏิกิริยากับยารivaroxaban หรือไม่เท่านั้น ดังนั้นการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการพิจารณาเพิ่มเติมว่า ยา สมุนไพรและผลิตภัณฑ์เสริม อาหารที่ได้รับร่วมมือผลกระทบต่อระดับ INR อย่างไร

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน

วารสารวิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางสุขภาพ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด (Journal of Research and Health Innovative Development) ISSN : ๒๖๗๙-๓๘๑๒ ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๓ เดือน มิถุนายน - กันยายน ๒๕๖๔

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

๑) กิตติศักดิ์ พนมพงศ์

สัดส่วนของผลงาน ร้อยละ ๘๐

๒) พัชรียา โทหนองษา

สัดส่วนของผลงาน ร้อยละ ๒๐

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

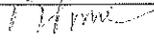
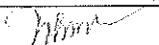
(นายกิตติศักดิ์ พนมพงศ์)

(ตำแหน่ง) นายแพทย์ชำนาญการ (ด้านเวชกรรม)

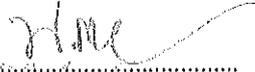
(วันที่) ๒๐ / มิถุนายน / ๒๕๖๔

ผู้ขอประเมิน

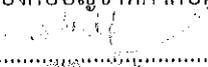
ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นายกิตติศักดิ์ พนมพงค์	
นางสาวพัชรียา โทนหงษา	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)
 (.....)
 (ตำแหน่ง)
 (วันที่) 17 มี.ย. 2565

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)
 (.....)
 (ตำแหน่ง)
 (วันที่) 13 มี.ย. 2565

ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

(วันที่) / /

แบบการเสนอข้อเสนอแนวความคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการพิเศษ)

๑. เรื่อง การพัฒนาระบบการดูแลรักษาผู้ป่วยภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน (Acute Coronary Syndrome : ACS) โรงพยาบาลหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

๒. หลักการและเหตุผล

ผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน หรือภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน (Acute Coronary Syndrome : ACS) ทั่วโลกมีแนวโน้มสูงขึ้นและเป็นสาเหตุสำคัญของการเสียชีวิตจำนวนมากรวมทั้งประเทศไทยที่มีอัตราการเสียชีวิตสูงสุดในกลุ่มโรคหัวใจและหลอดเลือดทั้งหมด ข้อมูลจากปี ๒๕๕๙ พบผู้เสียชีวิตด้วยโรคหัวใจและหลอดเลือด ๑๙,๐๓๐ คน คิดเป็นอัตราการเสียชีวิตอยู่ที่ ๒๙.๐๙ ต่อประชากรแสนคน และเพิ่มขึ้นในปี ๒๕๖๐ จำนวน ๒๐,๗๔๖ ราย อัตราการเสียชีวิตเท่ากับ ๒๑.๘ ต่อแสนประชากร และอัตราตายสูงสุดพบในกลุ่มสูงอายุมากกว่า ๖๐ ปี ขึ้นไป

สถิติจากกระทรวงสาธารณสุขปี ๒๕๖๑ พบว่า มีจำนวนคนไทยที่ป่วยด้วยโรคหัวใจและหลอดเลือด ๔๓๒,๙๔๓ คน มีอัตราการเสียชีวิตถึง ๒๐,๘๕๕ คนต่อปี หรือชั่วโมงละ ๒ คน ๒,๓ สาเหตุสำคัญคือกล้ามเนื้อหัวใจตายและขาดเลือดอย่างกะทันหันและรุนแรง จากหลอดเลือดแดงโคโรนารีเกิดการอุดตันอย่างสมบูรณ์หรือเกือบสมบูรณ์ ทำให้เลือดไม่สามารถไปเลี้ยงกล้ามเนื้อหัวใจได้ โดยเฉพาะกลุ่ม ST-segment elevation myocardial infarction (STEMI) ผู้ป่วยมักมีอาการอยู่ในภาวะวิกฤติ มีโอกาสเสียชีวิตกะทันหันสูงและเกิดภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรง ระยะเวลาที่กล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดไปเลี้ยงนานเกิน ๒๐ นาที จะให้กล้ามเนื้อหัวใจส่วนที่ขาดเลือดตายอย่างถาวร ส่งผลให้ประสิทธิภาพการบีบตัวของหัวใจลดลงทำให้เกิดภาวะหัวใจเต้นผิดจังหวะ อาจนำไปสู่ภาวะช็อก (cardiogenic shock) จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการประเมิน คัดกรอง วินิจฉัยโรค ตัดสินใจและดูแลรักษาพยาบาลอย่างรวดเร็วหลังเกิดอาการ

โรงพยาบาลหนองพอกเป็นโรงพยาบาลขนาด ๓๐ เตียง ไม่มีแพทย์เฉพาะทาง การรักษาผู้ป่วยมีอาการ Chest Pain แพทย์จะใช้แนวทางปฏิบัติเป็นเกณฑ์พิจารณาและตามแนวทางปฏิบัติผู้ป่วยกลุ่มนี้จะต้องได้รับการวินิจฉัย รักษาและส่งต่อที่รวดเร็ว จากการทบทวนจำนวนผู้ป่วยโรคหัวใจและหลอดเลือดที่เข้ารับบริการสถิติย้อนหลัง ๕ ปี ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔ พบว่า มีจำนวนผู้ป่วยเสียชีวิต ๒, ๒, ๒,๕, และ ๑ ราย ตามลำดับ อัตราการเสียชีวิตค่อนข้างต่ำในปี ๒๕๖๔ อัตรา ๑.๔๗ ต่อแสนประชากร ยังพบปัญหาผู้ป่วยที่มีอาการ Chest Pain เข้าถึงบริการล่าช้า การปรึกษาแพทย์เฉพาะทางโรงพยาบาลแม่ข่ายรอนาน และปัญหาหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉินของโรงพยาบาลรับบริการทั้งผู้ป่วยทั่วไปที่ไม่ฉุกเฉินและฉุกเฉิน ด้วยผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาจำนวนมากก่อให้เกิดปัญหาความแออัดของห้องฉุกเฉิน จึงทำให้กลุ่มผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการรักษาล่าช้า การให้ยาละลายลิ่มเลือด จึงไม่สามารถทำได้ในบางราย สอดคล้องกับปัญหาของประเทศไทยที่มีผู้ป่วยเข้ารับบริการในห้องฉุกเฉินเป็นกลุ่มที่ไม่ฉุกเฉินคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ดังนั้นเพื่อลดอัตราการเสียชีวิตของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจและหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน (STEMI) ควรคัดแยก (Triage) กลุ่มที่เข้ารับการรักษาแบบฉุกเฉินและไม่ฉุกเฉิน กลุ่มผู้ป่วยฉุกเฉินแพทย์จะต้องใช้แนวทาง Protocol เป็นแนวทางการในการตัดสินใจ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยเร็ว และได้รับการส่งต่อไปยังโรงพยาบาลแม่ข่ายได้รวดเร็วขึ้น หรือได้รับการพิจารณาให้สามารถกลับบ้านได้อย่างปลอดภัยลดปัญหาความแออัดของห้องฉุกเฉินได้อย่างมากและส่งผลดีต่อระบบการรักษาดูแลผู้ป่วยโดยรวม ดังนั้นโรงพยาบาลหนองพอกจึงได้พัฒนาระบบการดูแลรักษาผู้ป่วยภาวะหัวใจตายเฉียบพลัน (Acute Coronary Syndrome : ACS) โรงพยาบาลหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ดขึ้น

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข ปัญหาสำคัญของการดูแลรักษา

การดูแลรักษาภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลันจำเป็น ต้องมีการวินิจฉัยที่ถูกต้องรวดเร็วเพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาทันเวลาที่ ลดอุบัติเหตุการเกิดภาวะแทรกซ้อนที่ป้องกันได้หรือเสียชีวิตตั้งแต่ก่อนถึงโรงพยาบาล และ หากรอดชีวิตก็ไม่เกิดทุพพลภาพจากกล้ามเนื้อหัวใจที่เสียไป กลับไปใช้ชีวิตได้ปกติ ระยะเวลาตั้งแต่เกิดอาการจนได้รับการเปิดหลอดเลือดหัวใจและอัตราการเสียชีวิตในประเทศไทย ยังสูงกว่า ในต่างประเทศ บ่งชี้ถึงช่องว่างระหว่างแนวเวชปฏิบัติที่ใช้กันกับเวชปฏิบัติที่ทำอยู่จริง ปัญหาสำคัญที่ท้าทาย การดูแลรักษาภาวะนี้ ประกอบด้วย ๔

๑. การเข้าถึงบริการเมื่อเจ็บป่วย

ประชาชนทั่วไปยังขาดความรู้ความเข้าใจในการประเมินตนเองเมื่อสงสัยใน อาการเจ็บหน้าอกเฉียบพลัน โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคนี้ ได้แก่ ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจตีบเรื้อรัง เบาหวาน โรคไตเรื้อรัง และ ผู้ที่มีความเสี่ยงสูงจากการใช้คะแนนประเมินใน ๑๐ ปีข้างหน้า ผู้ป่วยดังกล่าวนอกจากการรู้จักประเมินอาการตนเองเบื้องต้นแล้ว ควรรับทราบช่องทางการใช้บริการแพทย์ฉุกเฉินด้วย โดยการเข้าถึงบริการด้วย หน่วยบริการแพทย์ฉุกเฉิน ๑๖๖๙ จะช่วยให้การดูแลรักษา มีความพร้อมในการเตรียมรับผู้ป่วยล่วงหน้า การประเมิน การวางแผนการรักษาที่เหมาะสม ซึ่งปัจจุบันยังมีผู้เข้าสู่ระบบการแพทย์ฉุกเฉินน้อยกว่าที่ควรจะเป็นในกลุ่มโรคนี้เนื่องจากอาจยังขาดความรู้ความเข้าใจในการประเมินตัวเอง

๒. การวินิจฉัยโรค

การวินิจฉัยโรคต้องแม่นยำ ผู้ป่วยหลายรายมีลักษณะอาการที่ไม่ชัดเจน เช่น เหนื่อยหอบ ใจสั่น หรือเป็นลมหมดสติแทนอาการเจ็บหน้าอกเฉียบพลัน ทำให้วินิจฉัยไม่ได้หรือล่าช้า บางรายจำเป็นต้องวินิจฉัยแยกจากโรคอื่นที่คล้ายกัน รวมถึงการพิจารณาส่งตรวจเลือดหรือตรวจพิเศษทางรังสีเพิ่มเติมรายที่ไม่แน่ใจ

การวินิจฉัยภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน ประกอบด้วย

- อาการ เจ็บหน้าอก ซึ่งเป็นอาการที่พบได้บ่อยที่สุด แต่อาจจะมีผู้ป่วยบางรายมากด้วยอาการอื่น ที่ทำให้มีความสับสนกับโรคอื่น เช่น อาการปวดท้องบริเวณลิ้นปี่ ที่ทำให้สับสนกับโรคกระเพาะอาหารอักเสบ ทำให้ผู้ประเมินต้องมีประสบการณ์และมีความรู้ความเข้าใจ

- การตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ เป็นเครื่องมือสำคัญในการวินิจฉัยภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน โดยมีการเปลี่ยนแปลงของคลื่นไฟฟ้าหัวใจ ที่จำเพาะกับโรค ซึ่งมีความซับซ้อนในการแปลผล หรือ ต้องอาศัยการติดตามดูการเปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ต้องใช้ความรู้และประสบการณ์ในการแปลผล ทำให้มีการแปลผลผิดพลาด อยู่บ่อยครั้ง เป็นผลให้การรักษาล่าช้า การตัดสินใจตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจในผู้ป่วยที่มีอาการผิดปกติและมีความเสี่ยง จำเป็นในการวินิจฉัย โดยมีแนวทางที่กำหนดไว้ แต่อาจมีข้อจำกัดโดยเฉพาะในโรงพยาบาลชุมชน ซึ่งมีการสับเปลี่ยนผู้ปฏิบัติงาน

- การตรวจหา Cardiac Enzyme เมื่อเกิดภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน กล้ามเนื้อหัวใจบางส่วนจะถูกสลาย ทำให้สามารถตรวจพบ Cardiac Enzyme ในเลือด ซึ่งนำมาใช้ในการวินิจฉัย เนื่องจากมีความจำเพาะค่อนข้างสูง โดยจะใช้แยกกลุ่มที่มีการอุดตันของหลอดเลือดหัวใจและไม่มีการอุดตันของหลอดเลือดหัวใจ การตรวจ Cardiac Enzyme ในปัจจุบัน จะใช้การตรวจหา Cardiac Troponin-I หรือ Cardiac Troponin-T การตรวจมีหลายวิธี แนวทางปัจจุบันแนะนำเป็น High-Sensitivity ซึ่งมีความไวกว่าแบบเดิมเกือบ ๒ เท่า ทำให้ช่วยในการวินิจฉัยได้มากขึ้น นอกจากนี้ การตรวจพบ Cardiac Enzyme ยังช่วยในการบอกพยากรณ์ความรุนแรงของโรค ได้ด้วย ปัจจุบันการตรวจหา Cardiac Enzyme ของโรงพยาบาลนอกพอก ยังเป็นแบบ conventional ทำให้มีข้อจำกัดในการวินิจฉัยอยู่บ้าง

๓. การเลือกวิธีรักษา

เวลาเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกวิธีเปิดหลอดเลือดด้วยยาหรือขยายหลอดเลือดหัวใจ เพื่อลดการสูญเสียกล้ามเนื้อหัวใจและเกิดความคุ้มค่าในการรักษา เมื่อวินิจฉัยได้ต้องรีบประเมินภาวะแทรกซ้อนและจัดระดับความเสี่ยง การร่วมตัดสินใจทางเลือกของการรักษากับผู้ป่วยและครอบครัว การทำงานเป็นทีมและใช้แนวเวชปฏิบัติที่มีหลักฐานทางวิชาการรองรับร่วมกันจึงเป็นสิ่งจำเป็น

- การเปิดหลอดเลือดด้วยยา ปัจจุบัน โรงพยาบาลหนองพอก สามารถเปิดหลอดเลือด ในผู้ป่วย STEMI ด้วย Streptokinase ซึ่งเป็น non-fibrin specific agent แล้วส่งต่อให้โรงพยาบาลแม่ข่าย คือ โรงพยาบาลร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นโรงพยาบาลที่สามารถทำการสวนหัวใจและใส่ขดลวดขยายหลอดเลือดหัวใจได้

- การให้ยาเพื่อเปิดหลอดเลือดของโรงพยาบาลหนองพอก ทำภายใต้คำแนะนำของอายุรแพทย์โรคหัวใจ สำหรับโรงพยาบาลหนองพอก ซึ่งอยู่ห่างจากโรงพยาบาลร้อยเอ็ด ประมาณ ๘๐ กิโลเมตร ทางเลือกในการรักษาสำหรับการเปิดหลอดเลือดหัวใจ ที่เหมาะสมคือการเปิดหลอดเลือดด้วยยา การให้ยาตั้งแต่วินิจฉัยจนถึงสามารถให้ยาได้ ยังใช้เวลาอยู่พอสมควร จำเป็นต้องมีการพัฒนาต่อไป

๔. การดูแลเพื่อป้องกันโรคซ้ำ

การศึกษาของต่างประเทศในผู้ป่วยที่รอดชีวิตพบว่า การเตรียมผู้ป่วยด้วยการให้สุขศึกษา ปรับพฤติกรรม การดูแลตนเองร่วมกับการใช้ยาที่เหมาะสมและติดตามการรักษาต่อเนื่องช่วยลดอุบัติการณ์เกิดโรคซ้ำ และอัตราการเสียชีวิตในเวลา ๑ ปี

การจัดตั้งคลินิกโรคหลอดเลือดหัวใจ สำหรับรองรับผู้ป่วยภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน อย่างเป็นระบบจะช่วยลดการเกิดโรคซ้ำและภาวะแทรกซ้อนได้ แต่ในโรงพยาบาลชุมชน อาจจะมีจำนวนผู้ป่วยกลุ่มนี้น้อย การจัดการดูแลผู้ป่วยหัวใจขาดเลือดเรื้อรังยังมีข้อจำกัด โดยเฉพาะบุคลากรที่ร่วมดูแลผู้ป่วย จำเป็นต้องเพิ่มความรู้อย่างมากขึ้น รวมทั้งยาที่จำเป็นอาจจะยังไม่เพียงพอ

บทวิเคราะห์

๑. ปัญหาภาวะกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน (Acute Coronary Syndrome : ACS) ถือเป็น การเจ็บป่วยวิกฤติและฉุกเฉิน โดยเฉพาะผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย ชนิดหลอดเลือดหัวใจอุดตันเฉียบพลัน (STEMI) เป็นภาวะที่ต้องได้รับความดูแลอย่างถูกต้องและรวดเร็วเพื่อลดอัตราการตายที่จะเกิดขึ้น

๒. ผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย ชนิดหลอดเลือดหัวใจอุดตันเฉียบพลัน (STEMI) แล้วต้องได้รับยา Streptokinase แพทย์เวรโรงพยาบาลชุมชนไม่สามารถทำได้ การ Consult case กับอายุรแพทย์โรงพยาบาลแม่ข่าย ทำให้การรักษาโดยให้ยา Streptokinase ล่าช้า

๓. ยังพบปัญหาในการวินิจฉัยล่าช้า หรือผิดพลาดในกรณีผู้ป่วยมาด้วย Atypical chest pain

๔. แนวโน้มปัญหาของโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันจะมีเพิ่มมากขึ้นจาก Lifestyle ของ

ประชาชนในปัจจุบัน

เป้าหมายของการดูแล

การดูแลรักษาภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลันจำเป็นต้องมีการวินิจฉัยที่ถูกต้องรวดเร็วเพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาทันเวลาที่ ลดอุบัติการณ์เกิดภาวะแทรกซ้อนที่ป้องกันได้หรือเสียชีวิตตั้งแต่ก่อนมาถึงโรงพยาบาล และหารอดชีวิตก็ไม่เกิดทุพพลภาพจากกล้ามเนื้อหัวใจที่เสียไป กลับไปใช้ชีวิตได้ปกติ

แนวความคิด

การดูแลรักษาผู้ป่วยภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน (Acute Coronary Syndrome : ACS) และ โดยเฉพาะผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย ชนิดหลอดเลือดหัวใจอุดตันเฉียบพลัน (STEMI) เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลรวดเร็ว และปลอดภัย ลดอัตราการเสียชีวิต จำเป็นต้องพัฒนาระบบแนวทางปฏิบัติการดูแลให้ชัดเจน จึงใช้กรอบแนวคิดของสมาคมแพทย์โรคหัวใจแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ร่วมกับ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (๒๕๖๐) และการศึกษาวิจัยระบบการพัฒนากลุ่มโรค STEMI ๘,๙,๑๐ มาปรับใช้ ผลของการพัฒนาระบบทำให้กลุ่มผู้ป่วยโรคหัวใจและหลอดเลือดปลอดภัย ลดอัตราการเสียชีวิต

จากกรอบแนวคิด นำมาพัฒนา ดังนี้ การเข้าถึงบริการ การประเมิน / การคัดกรอง การวินิจฉัยโรค การสื่อสาร การส่งต่อผู้ป่วย และในชุมชน รายละเอียดประกอบด้วย

๑. การเข้าถึงบริการ (Pre-Hospital)

- ขับเคลื่อนให้หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหนองพอก จัดให้มีรถกู้ชีพที่ได้มาตรฐานทุกตำบล จำนวน ๙ ตำบล และมีการให้ความรู้ในการประเมินและดูแลผู้ป่วยภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลันเบื้องต้น และมีการฟื้นฟูความรู้อย่างสม่ำเสมอ
- จัดอบรมกู้ชีพเพื่อชักซ้อมให้มีความรู้ความเข้าใจในการรับ-ส่ง และประสานงานกับหน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลหนองพอก เพื่อประเมินผู้ป่วยได้อย่างถูกต้อง
- จัดอบรมความรู้พนักงานแปลของโรงพยาบาลหนองพอก ในการประเมินผู้ป่วยแรกรับในปี ๒๕๖๔
- ประชาสัมพันธ์ระบบบริการฉุกเฉิน ๑๖๖๙ ทุกมุมสี่แยกที่สำคัญ ในเขตอำเภอ หนองพอก เพื่อให้ประชาชนทราบช่องทางในการเข้าถึงบริการการแพทย์ฉุกเฉินเพื่อให้การบริการที่เหมาะสมกับผู้ป่วยภาวะหัวใจขาดเลือด
- คลินิก NCD ประเมิน CVD Risk ในกลุ่มเสี่ยง ให้ความรู้ในการควบคุมปัจจัยเสี่ยง CAD ให้ความรู้ในการประเมินตัวเองเบื้องต้น และช่องทางในการเข้าถึงบริการทางการแพทย์ฉุกเฉิน ๑๖๖๙
- ประชาสัมพันธ์เรื่องอาการของภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน ที่ต้องเข้ารับการรักษาอย่างรวดเร็วลงถึงชุมชน เนื่องจากมีเวลาจำกัดที่จะให้การรักษาที่เหมาะสม เพื่อลดภาวะแทรกซ้อนและอัตราการเสียชีวิต

๒. การประเมิน (Assessment) /การคัดกรอง

กำหนดให้ Initial Assessment ให้ได้ภายใน ๑๐ นาที

- การประเมินอาการแรกรับผู้ป่วย/ การชักประวัติ onset , Risk factor ที่เกี่ยวข้อง เช่น U/D มาด้วยอาการ /Atypical chest pain ประวัติโรคหัวใจและการผ่าตัดโรคหัวใจของผู้ป่วยหรือประวัติญาติสายตรง ประวัติการสูบบุหรี่ เป็นต้น ปฏิบัติตามแนวทางการตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจเพื่อคัดกรองผู้ป่วยภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลันได้อย่างเหมาะสม
- ประเมินแรกรับ ABC, Vital signs, O₂ sat. N/S
- Standing Order EKG ๑๒ Lead ในกลุ่มเป้าหมายมีความเสี่ยงภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน และ ทำ V_๓R, V_๔R ถ้าเป็น Inferior Wall STEMI เพื่อวินิจฉัย Right Ventricular STEMI , V_๗-๙ เพื่อวินิจฉัย Posterior Wall STEMI
- จัดทำ Flow การประเมิน การชักประวัติ ใช้เครื่องมือ SAMPLE-OPQRST ในการชักประวัติผู้ป่วยฉุกเฉินให้มีประสิทธิภาพ
- ใช้เครื่องมือในการประเมินความเสี่ยงเพื่อพิจารณาให้การรักษาที่เหมาะสม เช่น TIMI Risk Score, Grace Risk Score เป็นต้น
- ทบทวนการแปลผล EKG เกี่ยวกับ STEMI เบื้องต้นจากแพทย์และทีมนำด้านคลินิก
- พัฒนาศักยภาพทีมผู้ดูแลผู้ป่วยกลุ่มโรคหลอดเลือดหัวใจ

๓. การวินิจฉัย (Diagnosis)

กำหนดให้หน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉินและนิติเวช

- จัดให้มีแพทย์เวรประจำหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉินและนิติเวชในเวรเช้า ส่วนเวรบ่ายดึกให้จัดเวรแพทย์ประจำเป็นเวร On call เนื่องจากอัตรากำลังไม่เพียงพอ
- กรณีไม่มั่นใจในการ วินิจฉัยโรค จากอาการและผลการอ่าน EKG จัดให้มีระบบการ Consult Cardiologist รพ.แม่ข่ายโรงพยาบาลโพหนอง หรือ โรงพยาบาลร้อยเอ็ด

- จัดประชุมวิชาการให้แก่พยาบาลที่เกี่ยวข้องในการอ่านผล EKG โดยเฉพาะในกลุ่มหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน
- กรณีที่แพทย์ Cardiologist ที่รับ Consult ยังไม่แน่ใจให้ Run EKG ๑๒ Lead ซ้ำ ทุก ๑๕ นาที x ๓ ครั้ง แล้วโทรศัพท์/ส่ง Line Consult แพทย์ซ้ำ
- สนับสนุนให้มีน้ำยาตรวจ Troponin ที่เพียงพอ และการตรวจ Troponin เพื่อยืนยันผลการวินิจฉัยโรคทุกราย และจัดระบบการรายงานผล lab วิฤฤฤภายใน ๑๕ นาที กรณีผล Troponin Positive ให้ repeat ซ้ำอีกครั้ง
- นำ High-Sensitivity Troponin มาช่วยในการวินิจฉัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๔. การส่งต่อ (Referral System)

- พัฒนาระบบ Tele - Consultation ร่วมกับโรงพยาบาลแม่ข่าย แบบ Two Way และ Real time ได้ตลอด ๒๔ ชม. โดยตรง เพื่อความรวดเร็วในการให้ผู้ป่วย STEMI ได้รับยาละลายลิ่มเลือดได้เร็วขึ้น
- บันทึกเบอร์โทรศัพท์ / Line ส่วนตัวของแพทย์ที่เกี่ยวข้องแจ้งในไลน์ ER ทุกวันเพื่อสะดวกในการสื่อสาร
- เข้าร่วม Line Group STEMI ของ โรงพยาบาลแม่ข่ายร้อยเอ็ด
- กำหนดแพทย์ Second call กรณีติดต่อแพทย์เวร รพ. โพนทองไม่ได้ ภายใน ๒ ครั้ง

๕. การวางแผนจำหน่าย (Discharge)

- ส่งต่อผู้ป่วยไปรพ.แม่ข่ายตามศักยภาพและคำแนะนำของแพทย์ผู้ให้คำปรึกษา โรงพยาบาลโพนทองหรือโรงพยาบาลร้อยเอ็ด
- กรณีอาการผู้ป่วยไม่คงที่ (Unstable) ประสานและส่งต่อผู้ป่วยไป ER โรงพยาบาลโพนทอง เพื่อให้แพทย์ประเมินซ้ำก่อนส่งต่อ
- กรณีอาการทรุดหนักขณะ Refer ให้ประสานแพทย์ Intervention Cardiologist โดยตรง
- Monitor BP/ EKG /Oxygen sat /HR /ติดเครื่อง AED/ Defibrillator ตลอดระยะเวลาการเดินทาง พร้อมเครื่อง Auto CPR

๖. ในชุมชนเขตโรงพยาบาล

- จัดให้มีกิจกรรมรณรงค์ในชุมชนโดยหน่วยงานเวชปฏิบัติชุมชนของโรงพยาบาลใน
- กิจกรรม “วิ่งเพื่อหัวใจ” โดยให้ปฏิบัติตามคำแนะนำสัญญาณว่าจะมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี ด้านรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ ลดอาหารหวาน-ไขมันสูง-เค็ม เพิ่มกิจกรรมทางกายอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง และเลิกสูบบุหรี่
- จัดกิจกรรมให้ประชาชนตระหนักถึงปัจจัยเสี่ยง อาการของโรคหลอดเลือดหัวใจ และหมั่นประเมินความเสี่ยงของแต่ละบุคคลอย่างต่อเนื่อง
- จัดกิจกรรมให้กลุ่มเสี่ยง NCD เข้ารับการตรวจสุขภาพโดยตรวจ lab ประจำปอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการพัฒนาแนวทางปฏิบัติระบบการดูแลรักษาผู้ป่วย acute coronary syndrome ในกลุ่มผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน (STEMI) โรงพยาบาลหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งให้เห็นว่าควรมีการนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ไปใช้ในการจัดการดูแลผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดเฉียบพลันต่อไป ตลอดจนการติดตามและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ข้อจำกัดที่อาจจะเกิดขึ้นและแนวทางการแก้ไข

๑. ยังพบปัญหาการวินิจฉัยล่าช้า กรณีผู้มารับบริการที่มาด้วย Atypical Chest Pain
๒. ระบบการส่งต่อที่พัฒนาในเครือข่ายที่พัฒนาร่วมกับโรงพยาบาลแม่ข่าย กรณีส่งต่อ รพ.แม่ข่ายติดต่อไม่ได้ทั้งทางไลน์และโทรศัพท์ในบางครั้ง

๓. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มเสี่ยงด้าน อาหาร การออกกำลังกาย อารมณ์มีความยุ่งยากเนื่องจากบริบทของประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีความยากจนขาดความรู้และความตระหนัก (Life style) ทำให้แนวโน้มของโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันจะมีเพิ่มมากขึ้น

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ๔.๑ ผู้ป่วยภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน (ACS) สามารถเข้าถึงการบริการที่มีคุณภาพได้ทันเวลา
- ๔.๒ มีแนวทางปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน (ACS) ที่ชัดเจน
- ๔.๓ พยาบาลวิชาชีพสามารถประเมินผู้ป่วยที่มาด้วย Chest ได้รวดเร็วและอ่านผล EKG ได้ถูกต้อง
- ๔.๔ เกิดระบบเครือข่ายการดูแลผู้ป่วย ช่วยเหลือ เชื่อมโยงกัน ทั้งในหน่วยบริการ ระหว่างหน่วยบริการรพสต. ครอบครัว ชุมชน

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- ๕.๑ มีแนวทางปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน (ACS) ที่ชัดเจน และเกณฑ์การทำ EKG ก่อนพบแพทย์
- ๕.๒ ผู้ป่วยที่มีอาการสงสัยภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน (ACS) ที่มีอาการและอาการแสดงชัดเจนสามารถมาถึงโรงพยาบาลได้รวดเร็ว
- ๕.๓ อัตราการประเมินผู้ป่วยที่มีอาการสงสัยภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน (ACS) ได้ถูกต้องมากกว่าร้อยละ ๙๐
- ๕.๔ อัตราผู้ป่วยผู้ป่วยภาวะหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน (ACS) ได้รับการดูแลรักษาเบื้องต้นภายใน ๑๐ นาที ร้อยละ ๙๕
- ๕.๕ อัตราผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน (STEMI) ได้รับการส่งต่อไปโรงพยาบาลแม่ข่ายภายใน ๓๐ นาที ร้อยละ ๙๕ (ระยะเวลาจากผู้ป่วยมาถึงโรงพยาบาลจนถึงส่งต่อ)
- ๕.๖ อัตราการตายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน (STEMI) ลดลง

ลงชื่อ

(นายกิตติศักดิ์ พนมพงส์)

ตำแหน่ง นายแพทย์ชำนาญการ (ด้านเวชกรรม)

ผู้ขอประเมิน

วันที่/...../.....